

گزارشی از مراسم وداع با رفیق فاطمه سعیدی(رفیق مادر)

روز جمعه 25 آوریل، گورستان پرلاشز در پاریس شاهد مراسم آخرین وداع با رفیق فاطمه سعیدی(رفیق مادر) بود. این مراسم پرشکوه از سوی چریکهای فدائی خلق جهت بزرگداشت یاد و خاطره این زن مبارز، این رزمنده راه آزادی، این پیرو پیگیر آرمانهای طبقه کارگر و این چریک فدائی خلق برگزار شد؛ زن مبارز و انقلابی‌ای که پایداری‌اش بر آرمانهای رهایی‌بخش مثال زدنی بود و در تمام زندگی‌اش هرگز اعتقاد به ضرورت اعمال قهر انقلابی جهت رهایی کارگران و ستمدیدگان را ترک نکرد.

چریکهای فدائی خلق به دنبال درگذشت رفیق فاطمه سعیدی(رفیق مادر) با صدور اطلاعیه‌ای ضمن اعلام این خبر دردناک اعلام کردند که مراسم وداع با این مادر رزمنده و پیگیر در آرمانهای انقلابی خود در روز 25 آوریل 2025 در ساعت 9 و نیم صبح در آرامستان پرلاشز پاریس برگزار خواهد شد.

دوستداران و رفقای مادر از ساعات اولیه صبح با حمل دسته گل به تدریج در پیرانشهر جمع شدند. با رسیدن آمبولانسی که تابوت رفیق مادر را به پیرانشهر حمل میکرد، جمعیت به دنبال آمبولانس به سوی دیوار کموناردها حرکت نمود.

در کنار این دیوار تاریخی که محل تیرباران دهها تن از کموناردهای برپاکننده کمون پاریس در ماه مه سال 1871 می باشد، رفیق اشرف دهقانی به سخنرانی پرداخت. وی ضمن توضیحی کوتاه در مورد انقلابیون کمون پاریس که علیه بورژوازی رزمی دلاورانه برپا کرده و قادر شدند اولین حکومت کارگری را به مدت دوماه در این شهر بر پا کنند، به گرمی داشت یاد و خاطره مادر شایگان پرداخت و بر یکسانی آرمانها و باورهای رفیق مادر با انقلابیون کمون پاریس تاکید نمود. رفیق سپس مطرح کرد که چگونه جرقه کمون بعدها گر گرفت و در انقلاب اکتبر آتشی به نظم سرمایه داری زد و کارگران موفق شدند قدرت دولتی را کاملاً تسخیر کنند. سخنان رفیق اشرف با گرمی استقبال شد و با احترام حاضرین به رفیق مادر پاسخ گرفت.

به دنبال این سخنرانی بخش اول مراسم پایان یافت و از جمعیت دعوت شد که به سوی سالنی که قرار بود بخش بعدی مراسم وداع در آنجا برگزار گردد حرکت کنند.

سالن پیرانشهر به طرز باشکوه و شایسته ای برای اجرای این بخش از مراسم تزئین شده بود. عکسهای مختلفی از رفیق مادر و فرزندان مبارزش در اطراف تریبونی که با عکس بزرگی از سه رفیق بنیانگذار چریکهای فدائی خلق رفقا امیر پرویزپویان، مسعوداحمدزاده و عباس مفتاحی پوشیده شده بود، قرار داده شده بود. در دو سوی تریبون نیز عکسهای بزرگی از رفیق مادر نصب گشته بود. پس از دقایقی، تابوت رفیق مادر به داخل سالن منتقل شد و در وسط سالن در جایگاه مخصوص قرار گرفت. رفقا تابوت را با دسته گل بزرگی که نام چریکهای فدایی خلق یعنی سازمانی که مادر به آن تعلق داشت و آن را از خود می دانست، مزین کردند و آرم سازمان نیز روی تابوت قرار گرفت. سالن مملو از دسته های گلی بود که دوستداران مادر و سازمانهای سیاسی مختلف جهت ادای احترام به وی آورده بودند.

در این قسمت از برنامه پس از یک دقیقه سکوت به یاد رفیق مادر، رفیق مجری طی صحبت های مملو از احساس در توصیف رفیق مادر به بزرگداشت یاد و خاطره وی پرداخت. سپس از رفیق فریبرز سنجرى خواسته شد که به پشت تریبون بیاید و در باره رفیق مادر سخن بگوید. رفیق سنجرى صحبت خود را با تشکر از همه کسانی که به هر شکلی درگذشت مادر را به چریکهای فدائی خلق تسلیت گفتند و همچنین با ابراز قدردانی از عزیزانی که یاور مادر بودند آغاز کرد. او سپس مختصری از فعالیت های رفیق مادر از سال 1352 که به سازمان چریکهای فدائی خلق پیوست تا پیوستن مجددش به چریکهای فدائی خلق در سال 1358 را بیان کرد و در ادامه نیز در رابطه با اعزام رفیق مادر به کردستان و بعدها به فرانسه صحبت کرد. وی در این صحبت به پایداری رفیق مادر بر آرمانهای انقلابی چریکهای فدائی خلق و راه انقلابی آنها برای رهائی کارگران تاکید نمود و گفت که مادر تا رفتن به خانه سالمندان لحظه ای از مبارزه بر علیه جمهوری اسلامی این جرثومه فساد و تباهی باز نماند. رفیق سخنران آنگاه تاکید نمود که رفیق مادر نابودی جمهوری اسلامی را شرط اولیه گام برداشتن به سوی آزادی می دانست. رفیق سنجرى در پایان صحبتش از همه رفقای که در چند سال گذشته که رفیق مادر در خانه سالمندان زندگی می کرد وی را تنها نگذاشتند و به نیازهای وی پاسخ دادند تشکر نمود. به دنبال این سخنرانی رفیقی شعری را با نام "رزمندگان بی شمار باغ های فتح" که در سال 1362 در کردستان در وصف مادر سروده شده بود، خواند و یاد رفیق مادر و تمام جانبختگان راه آزادی و سوسیالیسم را گرمی داشت.

بخش بعدی مراسم به پخش فیلمی از خود رفیق مادر در زمان حیاتش اختصاص داده شد. در این فیلم مادر در مورد تجارباش در دوران اسارت و شکنجه های قرون وسطایی ای که توسط دژخیمان ساواک بر وی اعمال شده بود سخن گفته است.

در انتهای برنامه نیز یک ویدئو کلیپ تصویری از دورانهای مختلف زندگی مادر پخش شد که هر دوی این فیلمها با تشویق جمعیت حاضر روبرو شد.

پایان بخش این قسمت از برنامه انتقال تابوت رفیق مادر به جایگاه مخصوص جهت اجرای وصیت مادر یعنی سوزاندن پیکر وی بود. در این لحظه تمامی جمعیت به پا خاسته و به احترام مادر ایستادند و در حالی که سرود "من چریک فدایی خلقم" پخش می شد با نمایش احساس غرور و افتخار در مقابل رفیق مادر تا چند دقیقه بی وقفه برای او کف زدند و به این ترتیب لحظاتی به یاد ماندنی در گرامی داشت یاد مادر شایگان را به وجود آوردند. با پایان این بخش از برنامه از جمعیت خواسته شد برای صرف ناهار به رستورانی که در نزدیکی پرلاشز در نظر گرفته شده بود، بروند و پس از صرف نهار و نوشیدنی در ساعت 3 بعد از ظهر که خاکستر مادر برای دفن تحویل گرفته می شد دوباره به پرلاشز برگردند.

به دنبال تحویل گلدان خاکستر رفیق مادر، بخش پایانی برنامه وداع با رفیق مادر شایگان در آرامستان پرلاشز شروع شد. در این بخش، گلدان حاوی خاکستر رفیق مادر توسط رفیقی به سمت مزار او حمل شد، درحالی که تعدادی از رفقا با حمل دسته های گل و عکس رفیق مادر او را همراهی می کردند پس از قرار دادن خاکستر در داخل قبر، آرامگاه مادر با دسته گل های بسیاری پوشیده شد. آنگاه از جمعیت، یعنی دوستان و رفقا و همسرمان و هواداران مادر خواسته شد که اگر مایل به صحبت راجع به رفیق مادر و یا نقل تجارب برخورد خود با این زن مبارز و انقلابی هستند این تجارب و صحبتها را با جمعیتی که آرامگاه را دوره کرده بودند در میان بگذارند.

در این بخش به ترتیب سهیلا، مریم، نادر ثانی، پویان، محمود آذری، میهن جزنی، شهین نوائی، صبا راهی صحبت کردند و سرور علی محمدی هم ترانه سرود من فدائی ام را به زبان ترکی به یاد مادر پخش نمود. در پایان این بخش از مراسم رفیق مسئول از رفقا و دوستانی که به ویژه تا آخرین لحظات حیات مادر به دیدار با او و حمایت های خود از وی ادامه دادند و وی را تنها نگذاشتند قدردانی کرد.

پایان بخش این قسمت از برنامه پخش سرود انترناسیونال بود. سپس بخشی از جمعیت برای گرامی داشت یاد گرامی دکتر غلامحسین ساعدی و صادق هدایت با گل هائی در دست به سوی آرامگاه آنان رفته و آن آرامگاهها را گل باران کردند.

به این ترتیب وداع با مادری که با همه دارو ندارش و از جمله فرزندانش به انقلاب علیه نظم سرمایه داری ظالمانه حاکم و رژیم حافظش پیوسته بود و در تمام زندگی بر اصول و آرمان های انقلابی اش پای فشرد، انجام شد و مراسم وداع با رفیق فاطمه سعیدی-مادر شایگان (رفیق مادر) که توسط یارانش در چریکهای فدائی خلق ایران سازمان داده شده بود به پایان رسید.

چریکهای فدائی خلق ایران

8 اردیبهشت 1404 برابر با 28 آوریل 2025